

**Předběžné otázky**

- 1) Mohou být sociální ochrana, práva dítěte a zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace, které zaručuje právo Společenství na základě článku 6 Smlouvy o Evropské Unii, článku 20, čl. 21 odst. 1, čl. 24 odst. 1 a 2, článku 34, článku 52 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i čl. 3 odst. 1 písm. b) a článku 4 nařízení (ES) č. 883/2004 <sup>(1)</sup> o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, které omezují výši příspěvku na péči o dítě – aniž by proto existovalo objektivní a smysluplné odůvodnění – v závislosti na dni narození dítěte a nikoliv v závislosti na dni početí, přestože počaté dítě již může být považováno za existující, pokud se narodí jako živé a životaschopné?
- 2) Zavádí Ordonanța de urgență a Guvernului (naléhavé nařízení vlády) č. 111/2010 opatření, které je diskriminující ve vztahu k osobám, které se nachází ve stejné situaci, to znamená jednak mezi dětmi počatými a narozenými ke dni 31. prosince 2010 a jednak mezi dětmi počatými ke dni 31. prosince 2010 a narozenými po tomto datu?

<sup>(1)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, s. 1; Zvl. vyd. 05/05, s. 72).

---

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Handelsgericht Wien (Rakousko) dne 29. prosince 2014 – Stephan Naumann v. Austrian Airlines AG**

(Věc C-612/14)

(2015/C 089/12)

*Jednací jazyk: němčina*

**Předkládající soud**

Handelsgericht Wien

**Účastníci původního řízení**

*Žalobce:* Stephan Naumann

*Žalovaná:* Austrian Airlines AG

**Předběžné otázky**

- 1) Je nutné právo na náhradu škody stanovené v článku 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004 <sup>(1)</sup> vykládat v tom smyslu, že se jedná o paušální právo na náhradu škody, nebo smluvní pokutu, nebo punitivní náhradu škody („punitive damage“), nebo právo, které má funkci plnění a záruky, nebo se jedná o nárok *sui generis*?
- 2) Je nutné vykládat odečtení náhrad stanovené v čl. 12 odst. 1 druhé větě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004 v tom smyslu, že se uplatní pouze na právo požadovat další náhrady, které má cestující vůči provozujícímu leteckému dopravci, nebo také právo požadovat další náhrady, jež má cestující vůči organizátorovi turistických zájezdů?
- 3) Je nutné vykládat právo cestujícího požadovat další náhrady stanovené v článku 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004 v tom smyslu, že zahrnuje také právo na snížení ceny (záruku) v případě zpoždění letu, stanovené ve vnitrostátním právu?

- 4) Může být nárok na snížení ceny (záruku) nebo na náhradu škody, jež cestujícímu přiznává vůči organizátorovi turistických zájezdů vnitrostátní právo jakožto náhradu za zpoždění letu, odečteno (článek 12) od nároku na náhradu škody, kterou má poskytnout provozující letecký dopravce podle článku 7 (Právo na náhradu škody) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004 jako odškodnění za totéž zpoždění?
- 5) V případě, že je odečtení možné: Může je letecký dopravce uplatnit vždy, nebo je jeho uplatnění závislé na tom, v jakém rozsahu je připoušti vnitrostátní právo nebo je považuje za přiměřené soud?
- 6) Je-li rozhodné vnitrostátní právo, nebo pokud má soud rozhodnout na základě volného uvážení: Má být platbou náhrady podle článku 7 nařízení kompenzováno pouze nepohodlí, jež cestující utrpěl v důsledku zpoždění nebo také majetková újma?

<sup>(1)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 14. ledna 2015 – Universal Music International Holding BV v. Michael Tétéreault Schilling a další**

(Věc C-12/15)

(2015/C 089/13)

*Jednací jazyk: nizozemština*

**Předkládající soud**

Hoge Raad der Nederlanden

**Účastníci původního řízení**

*Navrhovatelka kasačního opravného prostředku: Universal Music International Holding BV*

*Odpůrci v řízení o kasačním opravném prostředku: Michael Tétéreault Schilling, Irwin Schwartz, Josef Brož*

**Předběžné otázky**

- 1) Je nutno ustanovení čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 44/2001 <sup>(1)</sup> vykládat v tom smyslu, že za „místo, kde došlo ke škodné události“, může být považováno místo v členském státě, kde došlo ke škodě, pokud tuto škodu představuje pouze majetková újma, která je přímým důsledkem protiprávního jednání, k němuž došlo v jiném členském státě.
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku:
  - a) Pomocí jakých kritérií či hledisek mají vnitrostátní soudy při posuzování své příslušnosti na základě čl. 5 odst. 3 nařízení č. 44/2001 určit, zda se v projednávané věci jedná o majetkovou újmu, která je přímým důsledkem protiprávního jednání („původní majetková újma“ nebo „přímá majetková újma“), nebo o majetkovou újmu, která je důsledkem původní škody, k níž došlo na jiném místě, resp. škodu, která vyplynula ze škody, k níž došlo na jiném místě („následná škoda“ či „odvozená majetková újma“)?